

Liber

ro si tali fuitute: creature fuire phibemur:
Ubi-3 qñ qdē dicitū ē: **D**ñm deū tuū adorab: et illi so
Roma-1 li fuies. **S**ñ et apls detestat eos q coluerūt et
 fuerūt poti⁹ creature q̄ creatori. **N**ō ē vtiqz
 creatura spūscūs: cui ab oib⁹ scis talis fuit⁹
 exhibet: dicēte aplo: **N**os em̄ sum⁹ circūcisio
Phil-3 spū dei fuētes. **P**lures em̄ codices etiā lati
 ni sic hñr: q̄ spū dei fuim⁹: greci autē oēs: aut
 pene oēs. **I**n nōnullis autē exēplarib⁹ latinis
 inuenim⁹: nō spū dei fuim⁹: s̄ spū deo fuim⁹
Sz q̄ in h̄ errāt: et auctoritati grauiori cedere
 detractāt. **N**ū quid et illud variū in codicibus
1. Cor-6 repūit. **N**escit qz corpa v̄sa tēplū sunt spūscū
 q̄ in vob̄ ē quē habetis a deo: **Q**uid autē isam⁹
 magisqz sacrilegū ē: q̄ vt q̄sqz dicere audeat
 mēbra xp̄i tēplū eē creature minoris fm̄ ipsos
 q̄ xp̄us ē: **A**lio em̄ loco dicit: **C**orpa v̄sa mēbra
Ibidē sunt xp̄i. **S**i autē q̄ mēbra sunt xp̄i: tēplū ē spū
 sci: nō ē creatura spūscūs: qz cui corpa n̄ in tē
 plū exhibem⁹: nccē ē vt huic eā fuitute debe
 am⁹: q̄ nō nisi deo fuicdū ē: **S**ñ p̄sequēter dicit.
Ubi-3 **G**lorificate q̄ et portate deū in corpe vestro.
Q vnigenit⁹ dei fili⁹ p̄p̄ formā fui minor
 p̄re dicat q̄ in forma dei eqlis ē p̄ri. **Ca. VII**

Ist talib⁹ diuinaz sc̄pturaz testimo
 nis: q̄b⁹ vt dixi p̄ores n̄si copiosi⁹ v̄si
 expugnauerūt hereticorū tales ca
 lūnias vel errores: insinuat̄ fidei n̄re vnitas
 et eqlitas trinitatis. **S**z qz m̄ta in sc̄is libris p̄
 p̄ter incarnationē x̄bi dei: q̄ p̄ salute n̄ra repa
1. Ubi-2 da facta ē: vt mediator dei et hoim̄ eēt hō xp̄s
 iesus: ita dicunt: vt maiorē filio p̄rem signifi
 cent: vel etiā aptissime ofidāt: errauerūt ho
 mines min⁹ diligēter scrutātes vel intuētes
 vniuersam seriē sc̄pturaz: et ea q̄ de xp̄o iesu
 fm̄ hoim̄ dicta sunt: ad ei⁹ subam q̄ aī in car
 nationē sempiterna erat: et sempiterna ē: trāsfer
 re conati sunt. **E**t illi q̄ dē dicit̄ minorē filium
Job-14 eē q̄ p̄ri ē: qz sc̄ptū ē: ip̄o dño dicēte: **P**ri maior
 me ē. **V**eritas autē ofidit fm̄ istū modū etiā
 seip̄o minorē filiū. **Q**uō em̄ nō etiā seip̄o mi
Phil-2 nor fact⁹ ē: q̄ semetip̄m exinaniuit: formā ser
 uerui accipiēs: **N**eqz em̄ sic accepit formā fui
 vt amitteret formā dei: in qua erat eqlis p̄ri.
Sic q̄ accepta est forma fui: vt nō amitteret
 forma dei: cū et i forma fui: et in forma dei idē
 ip̄e sit fili⁹ vnigenit⁹ dei p̄ris: in forma dei eql
1. Ubi-2 lis p̄ri: in forma fui: mediator dei et hoim̄ ho
 mo xp̄s iesus. **Q**uis nō itelligat q̄ in forma
 dei etiā ip̄e seip̄o maior est: in forma autē fui
 etiā seip̄o minor est. **N**ō itaqz imerito scriptu
 ra vtrūqz dicit: et eqlē p̄ri filiū: et patrē maiorē
 filio. **N**ō em̄ p̄p̄ formā dei: h̄ autē p̄pter for
 mā fui: sine vlla p̄fusioe itelligit. **E**t h̄ nob̄ re

gula: p̄ oēs sacras scripturas dissoluēde hui⁹
 q̄stiois: ex vno capite eplē pauli apl̄i p̄mittit
 vbi manifesti ista distinctio cōmēdat. **A**it em̄:
Qui cū in forma dei eēt: nō rapinā arbitrat⁹
Phil-2 est eise se eqlē deo: s̄ semetip̄m exinaniuit for
 mā fui accipiēs: in similitudie hōim̄ fact⁹: et
 habit⁹ inuēt⁹ vt hō. **S**ic q̄ dei fili⁹ deo p̄ri natu
 ra eqlis: habitu minor. **I**n forma em̄ fui quā
 accepit: minor est p̄ri. **I**n forma autē dei in qua
 erat etiā aīqz h̄ac accepisset eqlis est p̄ri. **I**n
 forma dei x̄bū p̄ qd̄ facta sūt oia. **I**n forma at
 fui: fact⁹ ex muliere fact⁹ sub lege: vt eos qui
 sub lege erāt redimeret. **P**roide i forma dei
 fecit hoiez. **I**n forma fui fact⁹ est hō. **N**ā si p̄
 t̄m sine filio fecisset hoim̄: nō scriptū eēt. **Ca. VIII**
Ciam⁹ hoiez ad imaginē et similitudie n̄ram.
Ergo qz forma dei accepit formā fui: vtrūqz
 de⁹: et vtrūqz hō. **S**z vtrūqz de⁹ p̄p̄ accipiētē
 deū. **U**trūqz autē hō p̄pter acceptuz hoim̄.
Neqz em̄ illa susceptioe altez eoz in alteruz
 p̄uersū atqz mutatū est. **N**eqz diuinitas q̄ p̄e
 in creaturā mutata est vt desisteret eē diuini
 tas: nec creatura in diuinitatē vt desisteret eē
 se creatura.

De subiectione qua filius subiciēdus di
 citur patri **Ca. VIII**

Iud autē qd̄ dicit apostol⁹: **S**ū autē
 ei oia subiecta fuerit: tūc et ip̄e filius
 subiect⁹ erit ei q̄ illi subiecit oia. **A**ut
1. Cor-15 ideo dictū est: ne q̄sqz putaret habitū xp̄i q̄ ex
 hūana creatura suscept⁹ est: p̄uersuziri possē
 ea in ipsā diuinitatē: vel vt certū ex p̄sseri: de
 tatē q̄ nō est creatura: s̄ ē vnitas trinitatis in
 cor: p̄orea et icōmutabilis: et sibimet p̄substāti
 alis: et coeterna natura. **A**ut si q̄sqz p̄cedit: vt
 aliq̄ senserit ita dictū: **E**t ip̄e fili⁹ subiect⁹ erit
 ei q̄ illi subiecit oia: vt ipsā cōmutationē sub
 iectionē et p̄uersionē credat futurā creaturē
 ipsā substātiā vel essentiā creatoris: i. vt q̄ su
 erat substātiā creaturē: fiat substātiā creato
 ris. **C**erte vel hoc p̄cedit: qd̄ nō h̄z vllā dubi
 tationē: nō dū h̄ fuisse factū: cuz dñs diceret:
Pater maior: me est. **D**ixit em̄ h̄ nō solū aīqz
Job-14 ascēdit h̄ in celū: verū etiā aīqz passus refur
 rexisset a mortuis. **N**li autē q̄ puāt humanaz
 in eo naturā in dei substātiā mutari atqz con
 uerti: et ita dictū: **T**unc et ip̄e fili⁹ subiect⁹ erit
 ei q̄ illi subiecit oia: ac si diceret: tūc et ip̄e fili⁹
 hois et a x̄bo dei suscepta hūana natura com
 mutabit in ei⁹ naturā: q̄ ei subiecit oia: tūc su
 turū putant: cū post diē iudiciū tradiderit re
 gnū deo et p̄ri. **A**c p̄ h̄ etiā fm̄ istā opinionem
 adhuc p̄ri maior ē: q̄ qd̄ x̄gie fui forma acce
Job-14 pta ē: **S**i et aliq̄ h̄ affirmāt: q̄ iā fuerit i dei

Primus

substantia mutat^o hō xps iesus: illud certe ne-
gare nō pōt: q̄ ad huc natura hoīs manebat
Ubi-5 q̄n̄ aū passionē dicebat: **Q̄m̄ p̄ maior me est:**
vñ nulla cūctatio ē fm̄ h̄ dictū ē: q̄ forma f̄-
ui maior ē p̄: cui i forma dei cōlis ē fili^o. **Rec**
1. Cor. 15 q̄s̄ cū audierit qd̄ ait ap̄s: **Sū at̄ oīa ei sub-**
iecta fuerit: manifestū q̄ p̄ter eū q̄ illi subiecit
oīa: ita existimet de p̄e itelligēdū: q̄ subiece-
rit oīa filio: vt ip̄s filiū sibi oīa subiecit n̄ putet
Inseparabilis ei opatio ē p̄is r̄ filij: alioq̄n nec
ip̄e p̄ sibi subiecit oīa: s̄ fili^o ei subiecit: q̄ ei re-
gnū tradit: r̄ euacuat oēm p̄ncipatū r̄ om̄ nē
Ubi-5 ptatē r̄ x̄tutē. **De filio** q̄pe ista dicta sūt: **Uz**
tradiderit iqt̄ regnū deo r̄ p̄i: cū euacuaue-
rit oēm p̄ncipatū r̄ oēm ptatē r̄ x̄tutē. **Ipe** ei
subijcit: q̄ euacuat. **Nec sic** arbitremur x̄pm̄
traditur regnū deo r̄ p̄i: vt adimat sibi. **Nā**
Ubi-5 r̄ h̄ qd̄ vāniloq̄ crediderit: **Nū em̄ d̄r:** **Tra-**
diderit regnū dō r̄ p̄i: nō sep̄at ip̄e: q̄ simul
cū p̄e vñ de^o est. **Sz** diuinaz̄ sc̄pturaz̄ curi-
olos p̄tentionū q̄ studiosos fallit d̄bū qd̄ positū
Ibidē ē: donec. **Ira nāq̄** seq̄t. **Optet** ei illū regre
donec ponat oēs inimicos suos s̄b pedib^o suis
tāq̄ cū posuerit nō sit regnatur^o. **Nec** itelli-
ps-3 gūt ita dictū sicuti ē illd̄: **Q̄s̄ firmatū ē** cor ei^o
nō cōmouebit donec videat sup̄ inimicos su-
os: **Nō em̄** cū viderit iā cōmouebit. **Quid** q̄
est: **Sū** tradiderit regnū deo r̄ p̄i: q̄m̄ mō nō
1. Cor. 15 h̄at regnū de^o r̄ p̄i: **Sz** q̄ oēs iustos in q̄bus
Abā-2 nūc regnat ex fide viuētib^o: mediator dei et
1. Ubi-2 hoīm hō xps iesus p̄ductur^o est ad sp̄m̄: quā
1. Cor. 13 visionē dicit idē ap̄s: facie ad faciē. **Ira** dictū
est: cū tradiderit regnū deo r̄ p̄i: ac si dicere
1. Cor. 15 tur: cū p̄duxerit credētes ad p̄tēplationē dei
Mat. 2 r̄ p̄is. **Sicut** em̄ dicit: **Oīa** mihi tradita sunt
a p̄e meo: r̄ nemo nouit filiū nisi p̄: r̄ nemo
nouit p̄ez nisi fili^o r̄ cui voluerit fili^o reuelare
Cor. 15 **Sūc** reuelabit a filio p̄: cū euacuauerit oēm
p̄ncipatū r̄ oēm ptatē r̄ x̄tutē: i. vt necessaria
nō sit disp̄satio similitudinū p̄gelicos p̄nci-
pat^o r̄ ptates r̄ x̄tutes. **Ex** q̄z p̄sona nō incō-
1. Cor. 2 ueniet itelligi dici cātica cāticorū ad sp̄saz̄:
Similitudines auri faciem^o tibi cū distinctiōib^o ar-
gētū: q̄ ad huc rex in recubitu suo ē: i. q̄ ad huc
q̄ xps in secreto suo ē: q̄ vita n̄ a abscondita ē
cū xpo i deo. **Sū** xps in q̄t apparuerit vita v̄ a
1. Cor. 3 tūc r̄ vos apparebit: cū ip̄o in gl̄a. **Qd̄** ante q̄
1. Cor. 13 fiat: videm^o nūc p̄speculū in enigmate: h̄ est
in similitudinib^o: tūc aut̄ facie ad faciē. **Hec** ei no-
bis p̄tēplatio p̄mittit actionū oīm finis: atq̄
1. Job. 3 eterna p̄fectio gaudiorū. **Silij** ei dei sum^o: et
nō dū apparuit qd̄ erim^o. **Scim^o** enī q̄: cū ap-
Exod. 3 paruerit filies ei erim^o: q̄m̄ videbim^o eū sicuti
est. **Q̄** enī dixit famulo suo moy^o: **Ego** sū q̄

sq̄: hec dices filijs israel: q̄ em̄ sit me ad vos:
hoc p̄tēplabimur cū viuem^o in eternum. **Ira**
q̄pe ait: **Hec** aut̄ ē vita eterna: vt cognoscāt **Job. 17**
te vñ v̄z deū: r̄ quē misisti i esuz x̄pm̄. **Hoc** **1. Cor. 14**
fiet cū venerit d̄s r̄ illuīauerit occulta tene-
brarū: cū tenebre mortalitat^{is} hui^o corruptio-
nisq̄ trāserit. **Tūc** erit mane n̄m̄: de quo i
psalmo d̄r: **Mane** astabo tibi r̄ contēplabor: **1. ps-5**
De hac p̄tēplatiōe itelligo dictū: cū tradide-
rit regnum deo r̄ p̄i: i. cū p̄duxerit iustos: q̄-
Loz. 15 bus nūc ex fide viuētib^o regnat mediator dei
r̄ hoīm: hō xps iesus: ad p̄tēplationē dei r̄ pa-
tris. **Si** desipio hic: corrigat me q̄ meli^o sapit
mibi aliud non videt. **Nec** enī q̄rem^o aliud
cū ad illi^o p̄tēplationē p̄uenerim^o: q̄ nūc nō ē
q̄ diu gaudiū n̄m̄ in spe est. **Spes** enī q̄ vide-
Roma. 8 tur nō est spes: qd̄ enī videt quis: qd̄ sperat:
Si at̄ qd̄ nō videm^o sp̄m̄: p̄ patientiā expe-
ctam^o q̄ ad usq̄ rex in recubitu suo est. **Tūc**
erit qd̄ scriptū est: **Ad** ipebis me leticia cum
vultu tuo. **Illā** leticia nihil ampli^o req̄ret: q̄
ps-15 nec erit qd̄ apli^o req̄rat. **Q̄** n̄ d̄t em̄ nob̄ p̄
r̄ sufficiet nob̄. **Qd̄** bñ itellegerat philip^o vt
Job. 14 diceret d̄no: **Q̄** n̄ d̄t nob̄ patrē r̄ sufficiet nobis
s̄ nō dū itellegerat: eo q̄ mō idē ip̄m se potuiss̄
se dicere: d̄ne oīde nob̄ te: r̄ sufficiet nob̄. **Et**
em̄ h̄ itelligeret: respōsū ei a d̄no ē: **Tūc** tpe
sū vobiscū: r̄ nō cognouisti me: **Philipe** qui
Ibidē videt me: videt r̄ patrē. **Sz** q̄ volebat eū ex
fide viuere aūq̄ illd̄ poss̄ videre: secur^o est: r̄
Ibidē ait: **Nō** credis: quia ego in p̄e r̄ p̄i in me est:
Quā diu em̄ sum^o in corpe: p̄grinamur a do-
2. Cor. 5 mino. **Per** fidē em̄ ābulam^o: nō p̄ speciē. **Qd̄**
tēplatio q̄pe merces est fidei: cui mercedi p̄
fidē corda mūdant̄: sicut scriptum est: **Side**
Act. 15 mūdās corda eorū. **Probat** aut̄ q̄ illi p̄tēpla-
tioni corda mūdant̄: illa maxie sn̄ia: **Bñ** mū-
Mat. 5 do corde: q̄m̄ ip̄i deū videbūt. **Et** q̄ h̄ est vita
eterna dicit de^o in psalmo: **Lōgitudinē** dierū
ps-90 replebo eū: r̄ oīdā illi salutare meū. **Sive** q̄
audiam^o: oīde nob̄ filiū: siue audiam^o: oīde
nob̄ p̄fem̄: tūc dē valer: q̄ neuter sine altero
pōt oīdi. **Unū** q̄pe sūt: sicut ait. **Ego** r̄ p̄
vñ sum^o. **Deniq̄** p̄p̄ ip̄az̄ inseparabilitatē: suf-
Job. 10 ficiēter aliq̄m̄ noīat̄: vel p̄ sol^o: vel fili^o solus:
adīpletur^o nos leticia cū vultu suo. **Nec** inde
sep̄at vtriusq̄ sp̄s: i. p̄is r̄ filij sp̄s. **Qui** spi-
Job. 14 ritus: p̄pe v̄ sp̄s x̄rat: quē h̄ mūd^o accipe
nō p̄. **Hoc** em̄ plenū gaudiū n̄m̄: q̄ apli^o nō
est frui se z̄ trinitate deo: ad cui^o imaginem fa-
cti sum^o. **P̄** opter h̄ aliquādo ita loq̄t de spi-
ritu sancto: tanq̄ solus ipse sufficiat ad beati-
tudinem nostrā: r̄ ideo solus sufficiet: q̄ sepa-
ri a p̄e r̄ filio nō pōt: sicut pater solus sufficiat

Liber

quia separari a filio et spiritu sancto non potest
et filio ideo sufficit solus: quia separari a patre et spiritu sancto
non potest. **Ibidem** Quid ei sibi vult quod ait: Si diligitis me
mandata mea servate: et ego rogabo patrem meum
et alium advocatum dabit vobis: ut vobiscum sit in
eternum: spiritus veritatis quem mundus accipere non potest:
id est dilectores mundi. **1. Cor. 2** Aialis enim homo non percipit
quod sunt dei. Sed adhuc potest videri: ideo dicitur: et
Job. 14 ego rogabo patrem et alium advocatum dabit vobis
ut vobiscum sit in eternum: quasi non solus filius sufficiat:
Job. 16 illo autem loco ita de illo dicitur: tanquam solus
omnino sufficiat. Cum venerit ille spiritus veritatis: docebit
vos omnem veritatem. Nunquam ergo separat hinc fili-
um tanquam ipse non doceat omnem veritatem: aut quasi hinc
impleat spiritus sanctus quod minus potuit docere filius? Di-
cant ergo si placet maiorem esse filio spiritus sancti: quem mi-
nor illo solent dicere. An quod non dicitur: ipse solus
aut nemo nisi ipse vos docebit omnem veritatem: ideo
permittit ut cum illo docere credat et filius. **1. Cor. 2**
Sic et quod dei sunt nemo scit nisi spiritus dei: ut ita
isti pueri possint ex hoc dicere: quod et filium non do-
ceat quod dei sunt: nisi spiritus sanctus: tanquam maior mi-
nor: cui filius ipse tantum tribuit: ut diceret: **Job. 16**
Hoc locutus sum vobis: tristitia implevit cor vestrum:
sed et ego veritatem dico: expedit vobis ut ego eam.
Nam si non abiero: advocatus non veniet ad vos.
Quod utile credentibus fuerit ut ad patrem in for-
ma servi christi ascenderet. **La. IX**

De autem dicitur: non propter inequalitatem
verbi dei et spiritus sancti: sed tanquam impedimen-
to esset presentia filii hominis apud eos quod minus
veniret ille quod minor non esset: quia non semetipsum
exinanivit forma sui accipiens sicut filius. **Phil. 2**
Spor-
tebat ergo ut auferretur ab oculis eorum forma sui:
quam intuentes homines solus esse christum putabant quod vi-
debant. **Phil. 2** Unde et illud quod ait: Si diligeretis me:
gauderetis utique: quoniam eo ad patrem: quia per maiorem
me est: propterea me oportet ire ad patrem: quia dum
me ita videtis: et ex hoc quod videtis: estimatis quia
minor sum patre: atque ita circa creaturam susceptum
quod habitum occupati: equalitatem quam cum patre habeo non
intelligitis. **Job. 20** Unde et illud. Noli me tangere: non dum
enim ascendi ad patrem meum. **Job. 20** **La. 10** **La. 10** **La. 10**
Tunc enim tanquam finis
facit notioris. Ideoque volebat in eo esse sine
intentione cordis in se: ut hoc quod videbat: tamen non pu-
tare. **La. 10** **La. 10** **La. 10** **La. 10** **La. 10** **La. 10** **La. 10** **La. 10** **La. 10** **La. 10**
Ascensio autem ad patrem ita videri sic
equalis est patri: ut ibi esset finis visionis quod sufficit
nobis. **La. 10** **La. 10** **La. 10** **La. 10** **La. 10** **La. 10** **La. 10** **La. 10** **La. 10** **La. 10**
Aliquam inter de filio solo dicitur quod ipse sufficiat
et in eius visione merces tota permittit delectati-
onis et desiderii nostri. **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14**
Sic enim ait: Qui habet man-
data mea et custodit ea: ille est qui diligit me. **Job. 14**
Qui autem me diligit: diliget a patre meo: et ego diliga-

eum: et manifestabo me illi. **Job. 10** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14**
Nunquid hoc: quod non dicitur:
ostendat illi et patrem: ideo sepauit patrem: sed quod ve-
rum est: ego et pater unum sumus: cum per ostendit: et filius
ostendit quod in illo est. **Job. 10** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14**
Et cum filius ostendit: etiam per ostendi-
tur quod in illo est. **Job. 10** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14**
Sic ergo cum ait: **Job. 10** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14**
Et ostendat illi meipsum
intelligit quod ostendit et patrem. **Job. 10** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14**
Ita et in eo quod dicitur
Cum tradiderit regnum deo et patri: intelligit quod non
adimit sibi. **Job. 10** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14**
Cum producet credentes ad con-
templationem dei et patris: profecto producet ad con-
templationem suam: quod dicitur: **Job. 10** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14**
Et ostendat illi meipsum
Et ideo postquam cum dixisset illi iudas: **Job. 10** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14**
Dne quid
factum est quod ostenditur es te nobis: et non huic mun-
do: **Job. 10** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14**
Respondit iesus et dixit illi: **Job. 10** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14**
Si quis diligit me:
fremum meum servabit: et per me diliget eum: et ad
illum veniemus: et mansionem apud eum faciemus. **Job. 10** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14**
Et
ce quod non solum seipsum ostendit et a quo diligitur: quod simul
cum patre venit ad eum: et mansionem facit apud eum.
An forte putabit mansionem in dilectore suo fa-
ciendum per et filio: exclusus esse ab hac mansionem
spiritus sanctus: **Job. 10** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14**
Quid est ergo quod supra ait de spiritu sancto:
Quem mundus accipere non potest: quoniam non videt illum
nostis illum vos: quia vobiscum manet: et in vobis est. **Job. 10** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14**
Hoc itaque ab hac mansionem separat: de quo dicitur: **Job. 10** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14**
Vobiscum manet: et in vobis est: si forte quisque sic ab-
surdus est: ut arbitretur cum per et filium venerint: ut
mansionem apud eum faciant: in dilectorem suum: discer-
surum inde spiritus sancti: et tanquam locum daturum esse ma-
ioribus. **Job. 10** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14**
Sed huic carnali cogitationi occurrit scri-
ptura: paulo quippe superius ait: **Job. 10** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14**
Et ego rogabo
patrem: et alium paratum dabit vobis: ut vobiscum sit
in eternum. **Job. 10** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14** **Job. 14**
Hoc ergo discedit patre et filio venientibus:
sed in eadem mansionem cum ipsis erit in eternum:
quia nec ille sine ipsis venit: nec illi sine illo: sed pro-
pter insinuationem trinitatis personarum: etiam singu-
lis nominatis: dicuntur quodam separatim: non tamen aliis se-
paratis intelliguntur: propter eiusdem trinitatis
unitatem: vnamque substantiam atque deitatem patris et filii
et spiritus sancti.
La. X **La. X** **La. X** **La. X** **La. X** **La. X** **La. X** **La. X** **La. X** **La. X**
Quo traditur sit regnum filii patri. **La. X** **La. X** **La. X** **La. X** **La. X** **La. X** **La. X** **La. X** **La. X** **La. X**
Radet itaque regnum deo et patri dicitur
non iesus christus: non se inde separato: nec
spiritus sancto: quoniam producet credentes ad con-
templationem dei: vbi est finis omnium bonarum acti-
onum: et requies sempiterna: et gaudium quod nunquam
aufertur a vobis. **La. X** **La. X** **La. X** **La. X** **La. X** **La. X** **La. X** **La. X** **La. X** **La. X**
Hoc enim signat in eo quod ait: **La. X** **La. X** **La. X** **La. X** **La. X** **La. X** **La. X** **La. X** **La. X** **La. X**
Ite
rum videbo vos: et gaudebit cor vestrum: et gau-
dium vestrum nemo tollet a vobis. **La. X** **La. X** **La. X** **La. X** **La. X** **La. X** **La. X** **La. X** **La. X** **La. X**
Cuius gaudium filii
dine presignabat. **La. X** **La. X** **La. X** **La. X** **La. X** **La. X** **La. X** **La. X** **La. X** **La. X**
Maria sedens ad pedes domini: et
interea in xbum eius: quieta scilicet ab omni
actione: et interea in veritate secundum quendam modum:
cuius capacitas est ista vita: quod tamen presignaret illud: quod
futurum est in eternum. **La. X** **La. X** **La. X** **La. X** **La. X** **La. X** **La. X** **La. X** **La. X** **La. X**
Martha quippe sorore sua in
necessitatis actione perverfante: quoniam bona et
utilia: tamen cum requies successerit transitura: ipsa re-